

Peixos de riu, estany i aiguamoll

Obstacles a les migracions dels peixos

Els moviments dels peixos es veuen afectats per la manca d'aigua, la contaminació i les infraestructures hidràuliques com les preses, rescloses, guals, passallisos, bombes de reg, etc.

Resclosa que impedeix les migracions dels peixos. Il·lustració de Toni Llobet a Ordeix i Bretxa (2007).

Com facilitar les migracions dels peixos

Amb el propòsit de millorar la connectivitat per als peixos a rius, estanys i aiguamolls, es pot optar per l'enderrocament dels obstacles existents –totalment o parcial- o, si això no es considera viable, l'establiment de dispositius de pas per a peixos.

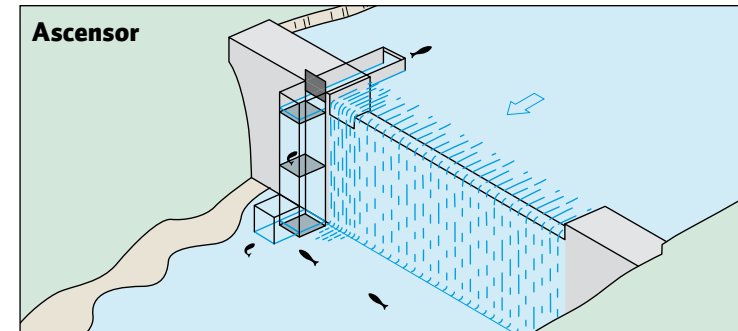
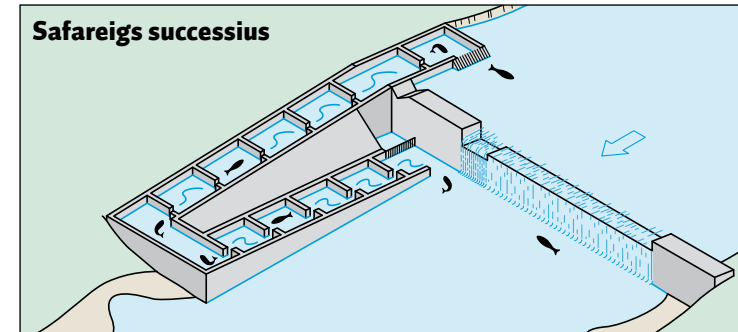
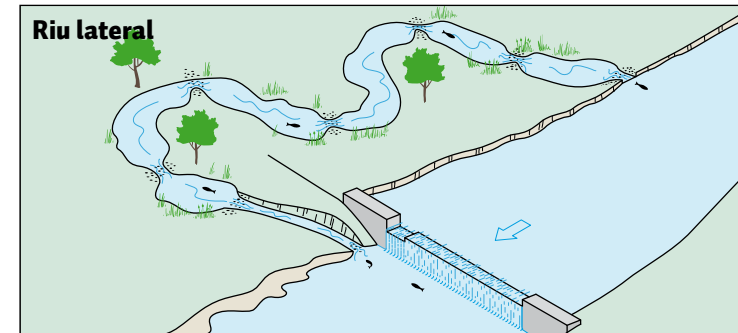
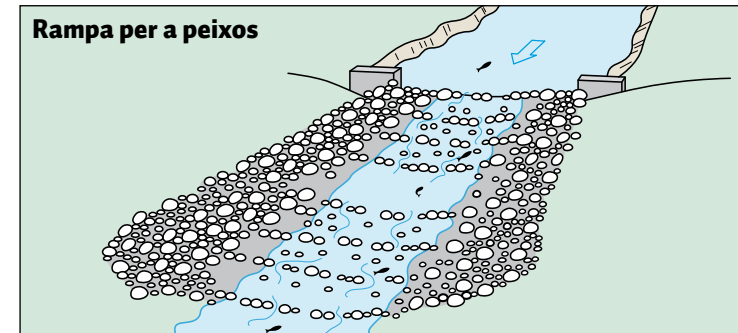
Enderrocament d'una resclosa per facilitar els desplaçaments dels peixos.

Dispositiu de pas per a peixos (rampa per a peixos) en una resclosa. Il·lustració de Toni Llobet a Ordeix i Bretxa (2007).

Tipus de dispositius de pas per als peixos

Hi ha tipus molt diferents de dispositius de pas per a peixos. Uns són més aviat propers a la natura (rampes per a peixos i rius laterals), generalment els més eficaços, i d'altres més tècnics i de manteniment més complex (safareigs successius, ascensors, comportes, etc).

Redibuixat d'il·lustracions de Thorcraft i Harris (2000).

Peixos de riu, estany i aiguamoll

A Catalunya hi ha unes 32 espècies autòctones de peix que viuen, com a mínim part del temps, en aigua dolça. També hi ha almenys 25 espècies foranes o al·lòctones establertes. Les espècies dominants varien al llarg del riu. En una mateixa conca, els peixos es distribueixen segons els seus requeriments ambientals: temperatura, velocitat de l'aigua, tipus de substrat, etc.

Molts dels peixos autòctons estan en regressió i en un estat de conservació delicat. Tots es veuen afectats, en un grau o altre, per problemes de sobreexplotació de l'aigua, mala connectivitat i competència amb espècies invasives.

Les migracions dels peixos

La major part dels peixos continentals han de desplaçar-se estacionalment, riu amunt i riu avall. Alguns també han de moure's des del mar cap als rius i aiguamolls i a l'inrevés.

Els peixos fan aquestes migracions per:

- reproduir-se i/o alimentar-se -els cal trobar els ambients adequats per fer-ho-;
- compensar la deriva i recuperar la posició prèvia després de cops de riu, generalment aigua amunt;
- dispersar-se, en ambdós sentits, de manera sovint erràtica.

Els moviments dels peixos es classifiquen en funció del seu patró migratori: potamòdroms, a dins d'una mateixa conca, i diàdroms –subdividits en catàdroms, anàdroms, i amfidroms-, entre el medi continental i el marí.

Coordinació i continguts:

CERM, Centre d'Estudis dels Rius Mediterranis –Museu Industrial del Ter

MUSEU INDUSTRIAL DEL TER

MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

Centre d'Estudis dels Rius Mediterranis

Amb el suport de:

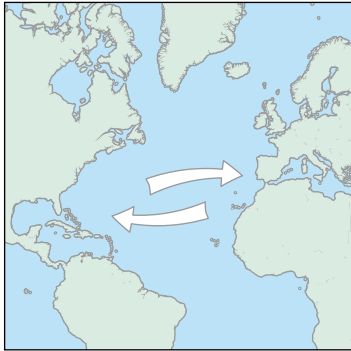
Dibuixos de peixos: Toni Llobet
Disseny gràfic: Acíclic
Edició: desembre de 2010

Per a més informació:
Tel. 0034 93 851 51 76
www.mitmanlleu.org

Peixos catàdroms

L'anguila és l'única espècie catàdroma del nostre país. Passa la major part de la seva vida a rius, estanys o aiguamolls, en aigües dolces o salabroses, i només retorna al mar i, seguitament, a l'oceà Atlàntic per reproduir-se. Recorre milers de quilòmetres. Seria present a bona part dels cursos fluvials si no fos per la sobrepesca i l'efecte barrera de preses i rescloses.

Anguila
Anguilla anguilla

Peixos invasors

Molts peixos exòtics han estat alliberats i s'han establert als nostres rius. Aquests peixos representen una pressió important, que exposa les espècies autòctones, per competència i altres causes, a un risc d'extinció molt alt. Cal controlar els peixos invasors ja instal·lats i evitar noves introduccions.

Llop de riu
Barbatula barbatula

Peix gat
Ameiurus melas

Pseudorasbora
Pseudorasbora parva

Gambúsia
Gambusia holbrooki

Peix sol o mirallet
Lepomis gibbosus

Perca americana o black-bass
Micropterus salmoides

Perca
Perca fluviatilis

Truita arc iris o irisada
Oncorhynchus mykiss

Peixos anàdroms

Els peixos anàdroms passen la major part de la seva vida al medi marí, on creixen, i tornen a les aigües continentals a fresar, o sigui, reproduir-se.

Saboga
Alosa fallax

Guerxa
Alosa alosa

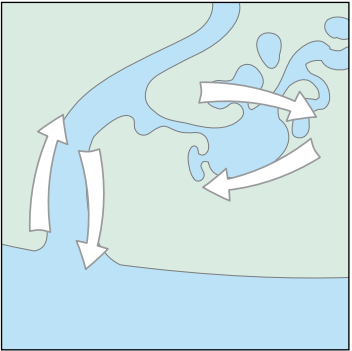
Esturió
Acipenser sturio

Llamprea de mar
Petromyzon marinus

Peixos amfídroms

Els peixos amfídroms es mouen entre el mar, on solen reproduir-se, i els rius i aiguamolls, on es desplacen bàsicament per alimentar-se.

Llissa calua
Liza ramada

Llissa vera
Chelon labrosus

Llissa llobarrera
Mugil cephalus

Llissa petita o fusany
Liza saliens

Llissa galta-roja
Liza aurata

Agulleta de riu
Syngnathus abaster

Rèmol de riu
Platichthys flesus

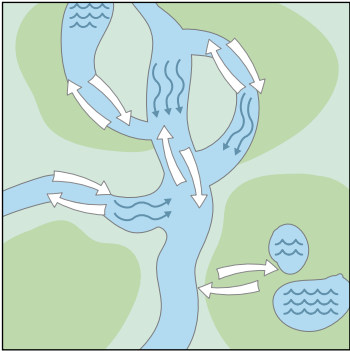
Llobarro o llop
Dicentrarchus labrax

Joell
Atherina boyeri

Peixos potamòdroms

Els peixos potamòdroms migren, sobretot, per reproduir-se. Es desplacen riu amunt o a les ribes inundades, a mitjana o a poca distància, per fresar, cercant ambients òptims per a la posta i el creixement de larves i juvenils: torrents i rieres, estanys o aiguamolls –permanents o temporanis–.

Barb de muntanya
Barbus meridionalis

Barb cua-roig
Barbus haasi

Barb comú o de l'Ebre
Luciobarbus graellsii

Bagra
Squalius laietanus

Bagra ibèrica
Squalius pyrenaicus

Madrilleta roja
Achondrostoma arcasii

Madrilla
Pseudochondrostoma miegii

Truita comuna
Salmo trutta

Cavilat
Cottus hispaniolensis

Llopet de riu
Cobitis paludica

Bavosa de riu
Salaria fluviatilis

Espinós
Gasterosteus gymnae

Fartet
Aphanius iberus

Samaruc
Valencia hispanica

Gardí
Scardinius erythrophthalmus

Rutil o madrilleta vera
Rutilus rutilus

Silur
Silurus glanis

Lucioperca o sandra
Sander lucioperca

Truita de rierol
Salvelinus fontinalis

Tenca
Tinca tinca

Luci o lluç de riu
Esox lucius

Albornell o ablet
Alburnus alburnus

Carpí o peix vermell
Carassius auratus

Carpa
Cyprinus carpio

Gobi
Gobio lozanoi

Barb roig o veró
Phoxinus phoxinus